

Ο Γιάννης Στάνκογλου και η Μαρία Ναυπλιώτου πρωταγωνιστούν στο αφιέρωμα «Μελίνα: όπου και να ταξιδέψω, η Ελλάδα...». Το μουσικό σκέλος επιμελείται ο Σταύρος Ξαρχάκος

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

«Μας χρειάζεται μια Μελίνα»

Η φωνή και το πάθος της για την Ελλάδα, μέσα από το μονόπρακτο του Στρατή Πασχάλη με τη Μαρία Ναυπλιώτου και τον Γιάννη Στάνκογλου

ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΚΑΡΑΛΗ
akarali@pegasus.gr

Η Μελίνα. Ένα πρόσωπο, μια ζωή. Πολλές συνεντεύξεις. Πολλά κείμενα γραμμένα για εκείνη. Αν ενώσουμε κάποια απ' αυτά, μπορούμε άραγε να ακούσουμε τη φωνή της ψυχής της; Αν τα συνθέσουμε σε παράσταση, μπορούμε να ζωγραφίσουμε το πρόσωπό της; Τα παραπάνω ερωτήματα απαντά το μεγάλο αφιέρωμα στη Μελίνα Μερκούρη, «Μελίνα: όπου και να ταξιδέψω, η Ελλάδα...», που θα κάνει πρεμιέρα στις 24 Αυγούστου, στις

« Είναι αφελές, όσο και κακόγουστο, να θελήσεις να μιμηθείς τα επιφανειακά γνωρίσματα ενός προσώπου

Σπρ. Πασχάλης

Πρέσπες, στο πλαίσιο του Διεθνούς Φεστιβάλ Πρέσπεια και στη συνέχεια θα παρουσιαστεί στο Ηρώδειο (7 Σεπτεμβρίου). Με αναφορά στους σπουδαιότερους σταθμούς της ζωής της, τα τραγούδια, τους θεατρικούς και κινηματογραφικούς ρόλους, στιγμιότυπα από τη μαχητική δράση και τους αγώνες της, η παράσταση χρησιμοποιεί το θέατρο, τη μουσική και τον χορό όπως τα σφράγισε η ίδια, αφιόνοντάς τα σαν κληρονομιά μας. Το μουσικό σκέλος του αφιερώματος επιμελείται ο Σταύρος Ξαρχάκος (που διευθύνει και την ορχήστρα). Τα τραγούδια της Μελίνας ερμηνεύουν η Ελλην Πασπαλά

και η Ηρώ Σαΐα. «Η Μελίνα Μερκούρη άφησε βαθύ σημάδι στην πολιτική, κοινωνική και καλλιτεχνική ζωή αυτού του τόπου, με τη δράση αλλά και με την ισχυρή προσωπικότητά της», λέει ο ποιητής Στρατής Πασχάλης, ο οποίος, μέσα από πολλές συνεντεύξεις και κείμενα γραμμένα για τη Μελίνα, έχει συνθέσει ένα πρωτότυπο μονόπρακτο.

«Όταν μου έγινε η πρόταση να γράψω το κείμενο, αμέσως σκέφτηκα ότι θα έπρεπε να αποφύγουμε τη γραφικότητα και την εικονογράφηση, κινδύνους που παραδοκούν πάντα σε παρόμοια αφιερωματικά εγχειρήματα. Είναι πολύ εύκολο και βαρετό να επαναλάβεις τα στερεότυπα και τις ετικέτες ώστε να συγκινήσεις ακούραστα το κοινό. Όπως και είναι αφελές, όσο και κακόγουστο, να θελήσεις να μιμηθείς τα επιφανειακά γνωρίσματα ενός προσώπου. Και μάλιστα ενός προσώπου, όπως η Μελίνα, που το πρώτο που τη διέκρινε ήταν το καλό γούστο. Σε όλες τις εκδηλώσεις, τόσο της ζωής όσο και της τέχνης της».

Το πάθος για την Ελλάδα και για το θέατρο, η απίθανη ψυχοσύνθεσή της, η λατρεία της για την ελευθερία, η δοκιμασία και ο αγώνας της στη διάρκεια της δικτατορίας, η προσπάθειά της για την επιστροφή των μαρμάρων του Παρθενώνα, οι μεγάλοι της θρίαμβοι στον κινηματογράφο, οι κοσμοθεωρητικές απόψεις της, αποτυπώνονται σε μια παράφορη συζήτηση με κάποιους ανθρώπους, που μεταμορφώνονται στη διάρκεια του δρώμενου σε φίλους, οπαδούς, αντιπάλους, θαυμαστές, δημοσιογράφους...

«Κι αυτό, χωρίς καμιά γραμμικότητα, αλλά

με τις ανατροπές και τις ασυνέχειες του κάθε απλού, καθημερινού διαλόγου», σύμφωνα με τον ίδιο. «Δεν κάναμε καμία μίμηση, αλλά ένα θέαμα που να μεταφέρει τη φωνή και το πάθος της για την Ελλάδα» εξηγεί η Σοφία Σπυράτου που υπογράφει τη σκηνοθεσία και τη χορογραφία της παράστασης. Η φόρμα του θεάτρου που ακολουθήθηκε είναι αρχαιτυπική. «Δύο ερμηνευτές κι ένας χορός. Θέαμα λιτό και νευρώδες, αφαιρετικό στη βάση του».

Μέσα από τις φράσεις που είπε η Μελίνα, η Μαρία Ναυπλιώτου μας μεταφέρει τη φωνή της ψυχής της («Η Μελίνα, για μένα, είναι το παράδειγμα μιας ελεύθερης γυναίκας. Κάτι που θα ήθελα στη ζωή μου να είμαι»). Και μαζί με τον Γιάννη Στάνκογλου («Το πάθος της για τη ζωή έβγαине προς τα έξω κι έδινε δύναμη στους ανθρώπους που είχε δίπλα της. Στις μέρες μας, τις γεμάτες φόβο, μας χρειάζεται μια Μελίνα, για να μιλήσει με τρόπο έντονο κι δυνατό. Να δώσει παράδειγμα κι ελπίδα») μας αποκαλύπτουν πτυχές από τη ζωή μιας γυναίκας αντιφασκικής, παρεξηγημένης, θαρραλέας και ελεύθερης, που αγάπησε πάνω απ' όλα την Ελλάδα.

Τα σκηνικά και τα κοστούμια φιλοτέχνησε ο Γιάννης Μετζικώφ. Οι φωτισμοί είναι του Λ. Παυλόπουλου. Την επιλογή και επιμέλεια στα βίντεο της παράστασης έχει η Δ. Τζαφέρη. Συμμετέχουν: Αλ. Φάις, Χλ. Μάντζαρη, Ν. Μαϊστράλη, Κ. Συλβέστρος και ένα σύνολο δώδεκα χορευτών. Την παραγωγή υπογράφουν το ίδρυμα «Μελίνα Μερκούρη», ο Πολιτιστικός Οργανισμός Πρεσπών και η ADaM Productions του θεάτρου Μπάντιντον.